



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Lachmanna a soudců Mgr. Jana Ferfeckého a Mgr. Martina Bobáka ve věci

žalobkyně: **Port Service s.r.o.**, IČO: 28514734
sídlem Opatovická 160/18, 110 00 Praha 1
zastoupena advokátem Mgr. Ing. Petrem Lhotským
sídlem Na Pankráci 322/26, 140 00 Praha 4

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019, sp. zn. 1474-5/2018-510000-12, č. j. 2845/2019-900000-316,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2019, sp. zn. 1474-5/2018-510000-12, č. j. 2845/2019-900000-316, jakož i rozhodnutí Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 22. 10. 2018, č. j. 447173/2018-510000-12, **se zrušují** a věc se **vrací** žalovanému.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 45 026 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Ing. Petra Lhotského, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a napadené rozhodnutí

1. Celní úřad pro hlavní město Prahu (**Celní úřad**) žalobkyni uznal rozhodnutím ze dne 22. 10. 2018, č. j. 447173/2018-510000-12 (**prvostupňové rozhodnutí**), vinnou ze spáchání správního deliktu podle § 294 odst. 1 písm. e) zákona č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění rozhodném pro projednávanou věc (**celní zákon**). Za tento delikt jí podle § 294 odst. 2 písm. a) téhož zákona uložil pokutu ve výši 50 000 Kč.
2. V záhlaví označeným rozhodnutím (**napadené rozhodnutí**) žalovaný prvostupňové rozhodnutí v dílčí části změnil, fakticky jej však potvrdil. Změna výroku spočívala toliko v úpravě přesného znění celního zákona, jež se na jednání žalobkyně vztahovalo – údaj o znění zákona do 28. 7. 2016 žalovaný nahradil údajem o znění do 31. 12. 2014, které bylo účinné v době, kdy mělo ke spáchání správního deliktu dojít.
3. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve zrekapituloval předcházející průběh kontroly a řízení před Celním úřadem a shrnul rovněž odvolací námitky. Posléze se věnoval otázce, jaká úprava a v jakém znění je pro posouzení věci rozhodná, a vysvětlil, z jakého důvodu přistoupil ke změně prvostupňového rozhodnutí. Zároveň v této souvislosti uvedl, že pozdější úprava, vč. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (**zákon o odpovědnosti za přestupky**), není pro žalobkyni příznivější.
4. K vlastní podstatě věci pak žalovaný předeslal, že se zcela ztotožňuje se závěrem Celního úřadu, podle kterého žalobkyně do jí podaného celního prohlášení č. 14CZ6100001E2RCAC1 dne 16. 9. 2014 uvedla nesprávné údaje [celní prohlášení podala jako nepřímý zástupce příjemce zboží – společnosti All smiles spol. s r.o. (**All smiles**)]. Poskytla tak celním orgánům nesprávné a nepravdivé doklady k dovezenému zboží, čímž se dopustila správního deliktu. Žalovaný zdůraznil, že v podaném celním prohlášení byly uvedeny nesprávné údaje o původu zboží „TW“ - Tchaj-wan namísto správného „CN“ - Čínská lidová republika. Potvrzení o původu zboží („Certificate of origin“) č. ED14FA08555 bylo s ohledem na výsledky šetření Evropského úřadu pro boj proti podvodům (**OLAF**) nepravé nebo zfalšované. Na předmětném JSD MRN 14CZ6100001E2RCAC1 je u položky č. 1 chybně deklarována země původu dovezeného zboží.
5. Žalovaný odkázal zejména na Zprávu OLAF č. AM 2016/009, č. případu OF/2015/1332, (**Zpráva AM 2016/009**) a Informaci OLAF z 30. 6. 2017, č. OCM(2017)12896-30/06/2017 [**Informace OCM(2017)12896**]. Vysvětlil, že OLAF zahájil šetření případu týkajícího se úniku antidumpingového dovozního cla uvaleného na čínské spojovací prostředky dovážené přes Tchaj-wan na území EU. Šetření probíhalo ve spolupráci s Orgánem celního pátrání Tchaj-wanu (**DOI**), který poskytl OLAFu údaje o zásilkách kontejnerů v souvislosti se zpětným dovozem spojovacích prostředků z tchajwanských svobodných pásem, kdy byly tyto zásilky původně dovezeny z Čínské lidové republiky. Žalovaný upozornil, že přílohou Informace OCM(2017)12896 je komplexní excelová tabulka s údaji získanými od DOI. Z ní podle žalovaného vyplývá ucelený řetězec událostí potvrzující uvedené závěry.
6. Žalovaný se též vyjádřil k namítanému zániku odpovědnosti za správní delikt v důsledku uplynutí promlčecí doby ve smyslu § 112 odst. 2 věty první zákona o odpovědnosti za přestupky. Podle žalovaného se s ohledem na větu druhou tohoto ustanovení promlčecí

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

doba v délce 3 let od spáchání přestupku nepoužije, protože k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky. Je proto nutné použít dobu promlčení, resp. lhůtu pro zánik odpovědnosti za spáchaný správní delikt uvedenou v právní normě účinné v době spáchání tohoto deliktu, tj. dle celního zákona ve znění do 31. 12. 2014.

7. Žalovaný nepřisvědčil ani tvrzenému naplnění liberačního důvodu podle § 298 odst. 1 celního zákona, pro jehož naplnění nestačí skutečnost, že odpovědný subjekt provedl z jeho hlediska plně standardní postup při plnění svých povinností. K odvolací námitce poukazující na skutečnost, že v důsledku zrušení nařízení Rady (ES) č. 91/2009, nelze clo vybírat ani doměřit, žalovaný konstatoval, předmětem posuzované věci je pouze to, zda žalobkyně uvedla v celním prohlášení nesprávné údaje o původu dováženého zboží.

II. Obsah žaloby

8. Žalobkyně proti popsaným závěrům žalovaného brojila správní žalobou, v níž pod **prvním žalobním bodem** namítla, že ve věci došlo k prekluzi (promlčení) odpovědnosti za správní delikt. Žalobkyně poukázala na to, že podle § 298 odst. 3 celního zákona odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm celní úřad nezačal řízení do jednoho roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl. Žalobkyně upozornila, že jak žalovaný, tak Celní úřad své závěry opřeli o dokumenty OLAFu a její přílohy. Podle jejího názoru se tak Celní úřad o správním deliktu dozvěděl právě z nich, konkrétně z Informace OCM(2017)12896. Řízení o správním deliktu bylo zahájeno vydáním příkazu ze dne 8. 8. 2018. Řízení tak bylo podle žalobkyně zahájeno až po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy se Celní úřad o správním deliktu dozvěděl.
9. V rámci **druhého žalobního bodu** žalobkyně namítla, že žalovaný nevzal v úvahu existenci liberačních důvodů ve smyslu § 298 odst. 1 celního zákona a rozhodl nerozumně.
10. Pod **třetím žalobním bodem** žalobkyně poukázala na to, že antidumpingové clo na dovoz výrobků z ČLR bylo zrušeno, je proto zřejmé, že nebude existovat žádný fiskální následek, jelikož clo nelze od účinnosti uvedeného nařízení vybírat.
11. Závěrem pak žalobkyně navrhla, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

12. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě k **prvnímu žalobnímu bodu** zdůraznil, že celní zákon rozlišoval jednoletou subjektivní a šestiletou objektivní lhůtu. Pokud jde o jednoletou subjektivní lhůtu, žalovaný připustil, že dokumenty OLAF byla stěžejním podnětem pro zahájení kontroly po propuštění zboží. Tato zpráva však obsahovala jen indicie o možném porušení právních předpisů, které musely být následně prověřeny. Rozhodným dnem, kdy se Celní úřad o spáchání správního deliktu dozvěděl, byl však až okamžik vypracování zprávy o kontrole dne 5. 1. 2018.
13. Žalovaný odmítl i námitky druhého a třetího žalobního bodu a navrhl zamítnutí žaloby.
14. V **replíce** k tomuto vyjádření žalobkyně navázala na svou žalobní argumentaci a v reakci na vyjádření žalovaného zdůraznila, že Celní úřad se o čínském původu zboží dozvěděl výlučně z dokumentů OLAFu. Žalobkyně také setrvala na argumentaci ohledně liberace, jakož i na tom, že jejím jednáním nedošlo k úniku na cle.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

IV. Průběh řízení před soudem a další podání stran

15. O podané žalobě již městský soud dvakrát rozhodoval.
16. Rozsudkem ze dne 17. 3. 2021, č. j. 9 Af 8/2019 - 44 (**rozsudek I**), napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil s odkazem na zánik odpovědnosti žalobkyně. Ze spisového materiálu, který měl tehdy k dispozici, dovodil, že Celní úřad se rozhodné skutečnosti dozvěděl již z Informace OCM(2017)12896, přičemž k seznámení s ní došlo nejpozději ke dni 27. 7. 2017, kdy byla vyhotovena ověřovací doložka převedení dokumentu do digitální podoby (jiné podklady v tomto směru se ve správním spise nenacházely). Vyhověl tak prvnímu žalobnímu bodu (ostatními se nezabýval).
17. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, které Nejvyšší správní soud (NSS) rozsudkem ze dne 12. 7. 2022, č. j. 6 Afs 110/2021 - 31 (**první zrušující rozsudek NSS**), vyhověl. Zdůraznil, že pro počátek běhu lhůty je rozhodné, kdy se s podklady seznámil příslušný celní úřad, nepostačuje, že je měl k dispozici žalovaný (leda by měl informace k dispozici a včas je podřízenému orgánu nepředal). Ověřovací doložku převodu dokumentu do elektronické podoby provedl pracovník žalovaného, nelze z ní proto dovozovat, že informacemi disponoval rovněž Celní úřad.
18. Zdejší soud posléze žalovaného vyzval k předložení podkladů rozhodných pro posouzení prekluze, zejména pak těch, na něž se odvolával ve své kasační stížnosti. Žalovaný určité podklady předložil a dále uvedl, že s dokumenty OLAFu nejprve nakládal jeho metodický orgán a teprve dne 8. 8. 2017 byl Celnímu úřadu zaslán podnět ke kontrole s tím, že obsáhlé přílohy této zprávy byly uloženy do společného datového úložiště [zde se jednalo ještě o další dokument – Zprávu OLAF ze dne 15. 6. 2017 č. OCM(2017)11599 (**Zpráva OCM(2017)11599**)]. Kompletní dokumenty OLAFu (Informaci OCM(2017)12896 a její přílohy) žalovaný Celnímu úřadu zaslal s podnětem ze dne 23. 8. 2017. Žalobkyně s tímto nesouhlasila a poukázala i na dřívější Zprávu AM 2016/009, jež se ve spise rovněž nachází a u níž je datum konverze již dne 27. 9. 2016. Žalovaný podle ní vyčkával značnou dobu, než informace předal Celnímu úřadu a účelově tak prodlužoval prekluzivní lhůtu.
19. Zdejší soud poté vedl podrobné dokazování při ústním jednání dne 24. 10. 2022. K důkazu provedl:
 - podnět žalovaného k provedení kontroly po propuštění zboží ze dne 8. 8. 2017, č. j. 50248/2017-900000-216, a Zprávu OCM(2017)11599 s českým překladem, u níž si ujasnil, že právě tato byla žalovaným zaslána Celnímu úřadu dne 8. 8. 2017, s výpisem z vnitřního komunikačního systému (e-SAT) obsahující údaj o zpřístupnění/zápisu výše uvedených dokumentů dne 8. 8. 2017 v 16:33:44 hod.;
 - podnět žalovaného k provedení kontroly po propuštění zboží ze dne 23. 8. 2017, č. j. 53333/2017-900000-216, hovořící o postoupení informace (Informace OCM(2017)12896) navazující na případ č. OF/2015/1332 a na zprávu č. AM 2016/009. Podnět obsahuje též výslovný odkaz na přílohu informace – soubor *Annex 2-Excel file with transshipment data (OLAF2016031)*, který měl být uložen do e-úschovny. V návaznosti na to soud provedl též Informaci OCM(2017)12896, jež se sice nachází ve správním spise, soud si však při jednání ujasnil, že právě tato informace byla zaslána podnětem ze dne 23. 8. 2017. Tato informace se týkala jak doplňujících informací k dřívějším dovozům řešeným ve Zprávě AM 2016/009, tak dovozů od července 2015 do února 2016. K tomu provedl i výpis z e-SAT s údajem o zpřístupnění dne 24. 8. 2017 v 11:39:48 hod.
20. Soud konstatoval i obsah Zprávy AM 2016/009, jež se nacházela ve správním spise. K ní žalovaný při jednání uvedl, že tato zpráva byla zaslána Celnímu úřadu až v souvislosti se

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Zprávou OCM(2017)11599 s tím, že žádný dřívější podnět Celnímu úřadu zasílán nebyl. Soud dospěl k závěru, že k prekluzi odpovědnosti žalobkyně za správní delikt nedošlo. Měl za to, že Celnímu úřadu byly žalovaným zaslány dva dokumenty OLAFu: Zpráva OCM(2017)11599 (podnět z 8. 8. 2017), jež se původně ve správním spise nenacházela, a dále Informace OCM(2017)12896 (podnět z 23. 8. 2017), s níž oba správní orgány i dříve pracovaly. Prekluzivní lhůta tak nemohla začít běžet dříve, než dne 8. 8. 2017, a pokud k zahájení správního řízení (doručení příkazu) došlo dne 8. 8. 2018, prekluzivní lhůta byla dodržena. Soud připustil, že žalovaný měl již dříve k dispozici i Zprávu AM 2016/009, jejíž přílohou měla rovněž být excelová tabulka, nicméně ta nebyla identifikována a nebyla součástí tohoto souboru ani jiných částí předloženého správního spisu (zpráva sama podle zdejšího soudu nepředstavovala rozhodný zdroj informací). Byť by ji měl žalovaný k dispozici již od září 2016, soud v tom bez dalšího nevnímal snahu o umělé prodlužování zákonem stanovené prekluzivní lhůty. V podrobnostech soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 24. 10. 2022, č. j. 9 Af 8/2019 - 102 (**rozsudek II**).

21. Rovněž tento rozsudek byl NSS zrušen, a to rozsudkem ze dne 16. 11. 2023, č. j. 6 Afs 279/2022 - 46 (**druhý zrušující rozsudek NSS**). V něm NSS zdejšímu soudu vytkl, že se blíže nezabýval obsahem a přílohami Zprávy AM 2016/009, jež časově pokrývala i dobu podání předmětného celního prohlášení. Její obsah totiž nasvědčuje tomu, že celní orgány mohly disponovat údaji objasňujícími veškeré rozhodné skutkové okolnosti stran spáchání správního deliktu již v době, kdy tuto zprávu obdržely. Bylo tak nutné zabývat se nejen obsahem tohoto sdělení, ale především obsahem jeho příloh, které žalovaný neučinil součástí správního spisu. NSS též zdůraznil, že mimo otázku, kdy se tyto informace dostaly Celnímu úřadu, je nutné posoudit i to, zda žalovaný informace sám nepřiměřeně dlouho nezadržoval a tím uměle neprodlužoval prekluzivní lhůtu. NSS zdejší soud zavázal, aby si vyžádal doplnění spisového materiálu o přílohy Zprávy AM 2016/009 a na základě porovnání jejich obsahu s pozdějšími dokumenty OLAF rozhodl, zda již ony obsahovaly takové informace o skutkových okolnostech případu, které umožňovaly předběžné právní zhodnocení, že došlo k porušení zákona (tj., zda na jejich základě bylo možné identifikovat konkrétní zásilku a ztotožnit ji se zásilkou deklarovanou stěžovatelkou na základě shodného čísla kontejneru jako v celním prohlášení).
22. Soud následně usnesením ze dne 20. 12. 2023, č. j. 9 Af 8/2019 - 126, žalovaného vyzval k doplnění spisového materiálu o veškeré podklady týkající se šetření OLAF, zejména všechny dokumenty, jež měly být přílohou Zprávy AM 2016/009 a o vyjádření, jak bylo s těmito podklady dále naloženo. Žalovaný předložil podklady v elektronické podobě na DVD (viz níže) a ve vyjádření z 26. 1. 2024 popsal celý průběh komunikace s OLAFem. Uvedl, že nejdříve obdržel zprávu ze dne 21. 12. 2015, jež se týkala i téhož příjemce zboží All smiles, nikoli však stejného celního prohlášení (případ č. OF/2015/0202). Později OLAF zpracoval zprávu týkající se případu č. OF/2015/1332 (Zpráva AM 2016/009), rozšiřující původní případ. Tuto zprávu zaslal OLAF žalovanému elektronicky dne 24. 6. 2016, a to včetně příloh. Tento případ se týkal jak téhož příjemce (All smiles), tak i téhož celního prohlášení č. 14CZ6100001E2RCAC1 a čísla dovozního kontejneru MSKU 3813355. Tento kontejner, stejně jako 30 dalších, byl na Tchaj-wanu deklarován pro reexport do jiných zemí než EU, přičemž OLAFem bylo dohodnuto, že tchajwanské úřady poskytnou další informace, bude-li doloženo, že zboží bylo dovezeno do EU. Žalovaný doplnil, že OLAF provedl ještě křížovou kontrolu s údaji o dovozech poskytnutých členskými státy v rámci předchozího případu č. OF/2015/0202 a zjistil shody nejen s kontejnery deklarovanými pro EU, ale právě i v rámci předmětného

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

seznamu „Ostatní“ (deklarovaných pro Singapur). V něm je předmětný kontejner rovněž uveden, a to již s přiřazeným vstupním celním prohlášením č. 14CZ6100001E2RCAC1.

23. Žalovaný ovšem zdůraznil, že Zpráva AM 2016/009 požadovala po celních orgánech České republiky další součinnost (poskytnutí detailních dovozních dokladů k zásilce) tak, aby se OLAF dále obrátil na tchajwanské orgány s doložením dovozu prostředků do EU a požadoval další doklady, které spárovanou překládku kontejnerů, a tedy i čínský původ dovezeného zboží, potvrdí nebo vyvrátí. Ve vztahu k předmětnému dovoznímu případu tudíž tato zpráva nepředstavovala důkazní prostředek o prokázání čínského původu, a tedy ani relevantní podklad s možným vlivem na běh prekluzivní lhůty. Žalovaný ostatně v tomto směru posléze uložil úkoly týkající se identifikovaných případů a poskytl dovozní dokumentaci OLAFu. Jeho přístup dokládá i to, že v podnětu Celnímu úřadu ze dne 29. 9. 2016 k provedení kontroly po propuštění zboží není předmětné celní prohlášení v seznamu JSD uvedeno. Další důkazy dokládající čínský původ zboží byly uvedeny až v Informaci OCM(2017)12896, načež byl dne 23. 8. 2017 předán Celnímu úřadu podnět ke kontrole obsahující i předmětné celní prohlášení. Žalovaný setrval na tom, že Celnímu úřadu se subjektivní prekluzivní lhůta mohla rozběhnout ode dne doručení tohoto podnětu, nejdříve pak ode dne 8. 8. 2017, kdy byla Celnímu úřadu zaslána zpráva ze dne 15. 6. 2017, č. OCM(2017)11599.
24. Žalobkyně v odpovědi ze dne 26. 2. 2024 jednak zdůraznila, že se potvrdilo, že žalovaný svévolně odstranil část správního spisu (přílohy Zprávy AM 2016/009), a především, že již dne 29. 9. 2016 Celní úřad obdržel jak tuto zprávu, tak všechny její přílohy společně s podnětem k provedení kontroly po propuštění zboží. Žalovaný tak soudům opakovaně předkládal nepravdivá tvrzení, pokud tvrdil, že předložil kompletní správní spis, resp. že před 8. 8. 2017 Celní úřad neobdržel žádný podnět týkající se tohoto případu. Z předložených podkladů, zejména příloh zprávy AM 2016/009 č. 1.2 a 5, nadto vyplývá, že Celní úřad od 29. 9. 2016 disponoval veškerými doklady a informacemi potřebnými pro zahájení řízení. Z nich také vycházel, jak se podává i z příkazu ze dne 8. 8. 2018. O Zprávě OCM(2017)11599 ani o Informaci OCM(2017)12896 se příkaz nezmiňuje. Žalovaný se nyní snaží vyvolat dojem, že musel čekat na další důkazy ze strany OLAF, aby mohl prokázat čínský původ předmětného zboží. Zpráva OCM(2017)11599 však obsahuje navíc jen přehled jednání s tchajwanskou stranou a poděkování, Informace OCM(2017)12896, obsahuje v příloze 2 navíc pouze jediný údaj, a to číslo tchajwanské exportní deklarace BD 03B01FB098. Toto číslo ovšem celní orgány nepřevzaly do jediného dokumentu.
25. Žalobkyně upozornila i na to, že ve zmíněném podnětu z 29. 9. 2016 žalovaný vyzval Celní úřad k provedení kontroly, přičemž odkázal na přílohy, v nichž se nachází i předmětná zásilka. Pokud nyní poukazuje na souhrn JSD, na něj se měl Celní úřad zaměřit, nejednalo se o jakýsi rozkaz, který by Celní úřad omezoval v tom, jaké případy prověřit.
26. Na ústním jednání konaném dne 11. 3. 2024 soud rekapituloval dosavadní stav řízení a poslední pozice stran, pokud jde o možnou prekluzi odpovědnosti za správní delikt. Účastníci setrvali na argumentaci uvedené ve svých posledních podáních.
27. Soud dále konstatoval doplnění původního spisového materiálu o dokumenty na nosiči DVD, přiblížil jeho obsah (složka obsahující původní správní spis a dále složky s podklady k jednotlivým zprávám a sdělením OLAFu, k přeposílání podkladů Celnímu úřadu, odpověď žalovaného OLAFu a další) s tím, že s obsahem tohoto nosiče jsou strany

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

seznámeny a soud z něj bude ve svých závěrech vycházet. Některé dokumenty pak považoval za vhodné zdůraznit výslovně (k jejich bližšímu obsahu pak viz další část odůvodnění):

- Zprávu OLAF z 21. 12. 2015, č. AM 2015/011 (**Zpráva AM 2015/011**), s dopisem ředitele DOI z 16. 10. 2015, s českým překladem. Zpráva se týkala dřívějšího případu č. OF/2015/0202/B1. Soud konstatoval, že v rozsáhlých přílohách zprávy se neobjevuje předmětné celní prohlášení (složka DVD 8683_2016-510000-51);
- Zprávu AM 2016/009, vč. překladu do českého jazyka (složka DVD 178671_2016-510000-51 – *soubor překlad TL D - AM 2016_009, OLAF-THOR-2016-20525_ALL.pdf*);
- přílohu č. 4.1 Zprávy OLAF č. AM 2016/009 – *Annex 4.1 - Summary_listing_for_TW_containers_sent_to_other_countries.xlsx*;
- přílohu č. 5 Zprávy OLAF č. AM 2016/009 – *Annex 5- Containers_matched_with_MS_imports.xlsx*;
- podnět k provedení kontroly po propuštění zboží č.j. 48880/2016-900000-216 ze dne 29. 9. 2016 (složka 178671_2016-510000-51, soubor *Podnět_51.pdf*; celní úřad podnět obdržel dne 29. 9. 2016). Žalovaný v podnětu předává Zprávu AM 2016/009 a odkazuje na její přílohy č. 1 a 5 a dále na souhrn JSD s uvedením výčtu dotčených celních prohlášení (soubor *souhrn_JSD.pdf*), v němž předmětné celní prohlášení č. 14CZ6100001E2RCAC1 není uvedeno. Soud při jednání upozornil na to, že přílohy 1.2, 4.1 i 5 jsou uvedeny i v seznamu příloh podnětu, nicméně v rámci záznamu o ověření elektronického podání není (na rozdíl od příloh č. 4.1, č. 5 a dalších) mezi zaslanými soubory obsažena příloha č. 1.2 a není ani v předmětné složce 178671_2016-510000-51. Žalovaný k tomu sdělil, že tuto skutečnost též zjistil – dle jeho názoru příloha skutečně nejspíše nebyla zaslána a byla získána od OLAFU později, není ale zřejmé kdy;
- přílohu č. 1.2 Zprávy OLAF č. AM 2016/009 – *Annex 1.2-Annex 2_OLAF2015014-2-listings.xls* (složka AM 2016-009 GRC komplet) s dovětkem pro žalobkyni, že při porovnání přílohy č. 1.2 a 5 s přílohou Annex 2 u Informace OCM(2017)12896 nedošlo k doplnění pouze jednoho údaje, ale i dalších (tchajwanský dovozce a vývozce aj.);
- přepis žalovaného ze dne 9. 11. 2016, č. j. 32873-15/2016-900000-313 – odpověď OLAFu (složka AM 2016-009 GRC odpověď – *reply to AM 2016_009 OLAF OF_2015_1332 CZ.docx*).

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

28. Pro pořádek soud předesílá, že ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Na základě přezkumu napadeného rozhodnutí pak dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
29. Pokud jde o namítanou prekluzi odpovědnosti žalobkyně (**první žalobní bod**), soud úvodem zdůrazňuje, že rozhodnou právní úpravou je v tomto případě § 298 odst. 3 celního zákona ve znění ke dni spáchání správního deliktu, tj. do 31. 12. 2014. Podle tohoto ustanovení *odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže celní úřad o něm nezhájil řízení do jednoho roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do šesti let ode dne, kdy byl spáchán* (pozn. zvýraznění doplněno). Již v rozsudku I přitom zdejší soud vysvětlil, že pozdější úprava prekluze (promlčení) v zákoně o odpovědnosti za přestupky není pro žalobkyni příznivější a upozornil na souběžnou novelizaci úpravy prekluzivní (promlčecí) lhůty podle celního zákona, resp. podle zákona č. 242/2016 Sb., který celní zákon z roku 1993 nahradil. Ten v § 50 odst. 1 obsahuje úpravu promlčecí lhůty v délce šesti let, která tak představuje zvláštní ustanovení oproti § 30 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky. Soud upozornil též na nálezy Ústavního soudu ze dne 4. 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

2020, sp. zn. Pl. ÚS 15/19, a ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 4/20, jimiž byly zrušeny části § 112 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky, tudíž se uplatní ta úprava, jež je pro pachatele příznivější.

30. Soud se proto musel zabývat posouzením prekluze z pohledu jednoleté subjektivní a šestileté objektivní lhůty. Ve věci přitom není sporu, že Celní úřad zahájil řízení o správním deliktu žalobkyně v rámci šestileté objektivní lhůty. Podstatou námitky prekluze odpovědnosti žalobkyně za předmětný delikt je zodpovězení otázky, od jakého okamžiku započala běžet subjektivní lhůta k zahájení řízení o tomto deliktu, tedy kdy se Celní úřad dozvěděl o spáchání správního deliktu.
31. K počátku běhu subjektivní lhůty v takových případech existuje konstantní judikatura NSS, podle níž je pro počátek běhu subjektivní prekluzivní lhůty rozhodující, kdy se do dispoziční sféry správního orgánu dostane informace o možném porušení zákona, bez ohledu na to, jaké závěry poté správní orgán z této informace dovodí. Musí se však jednat o nashromáždění takových informací, z níž je alespoň v základních rysech zřejmé, v čem konkrétně má porušení zákona spočívat; samotné zpracování a posouzení těchto poznatků, vč. dalšího zjišťování již ovšem probíhá za běhu prekluzivní lhůty (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 9. 2012, č. j. 7 Afs 14/2011 - 115, č. 2748/2013 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 19. 9. 2013, č. j. 7 As 95/2011 - 108; stejně tak viz i nálezy Ústavního soudu ze dne 17. 3. 2010, sp. zn. I. ÚS 947/09). K těmto východiskům se ostatně NSS přihlásil i v obou zrušujících rozsudcích, v nichž dále akcentoval, že primárně půjde o okamžik, kdy se rozhodující informace dostanou ke správnímu orgánu příslušnému řízení zahájit (zde Celní úřad); nicméně v situaci, v níž by nepřiměřeně dlouhé zadržování určitých informací nadřízeným orgánem uměle prodlužovalo zákonem stanovenou prekluzivní lhůtu v neprospěch adresáta veřejné správy, je potřeba vycházet z toho, kdy se o spáchání správního deliktu dozvěděl nadřízený orgán (žalovaný).
32. Soud připomíná, že v původně (na nosiči DVD) předloženém správním spise identifikoval v rámci spisu Celního úřadu složku 01_1474-5/2018-510000-12, která obsahovala Zprávu AM 2016/009 (soubor 05_ID-559168/2016-510000) a Informaci OCM(2017)12896-30/06/2017 (soubor 06_ID-1097326/2017-510000), vč. jejích příloh: dopis ředitele oddělení vyšetřování DOI ze dne 28. 6. 2017 a soubor označený jako *Annex_2-Excel_file_with_transshipment_data (OLAF2016031)* (soubory 07_ID-1098274/2017-510000 a 08_ID-939894/2017-510000). Soud přitom v obou předchozích rozsudcích dovodil (a NSS tento závěr nerozporoval), že tyto dokumenty představovaly klíčový zdroj informací ohledně pravosti a správnosti údajů o zemi původu v celním prohlášení – zejména pracoval s tabulkou *Annex_2*. Ta obsahovala zcela konkrétní informace, podle nichž bylo možné předmětnou zásilku, o níž v nynějším řízení jde, identifikovat: na 25. řádce tabulky se nachází mezinárodní označení České republiky (CZ), datum exportu a identifikace čísla kontejneru MSKU3813355, jež se shoduje s číslem kontejneru uvedeným již na celním prohlášení ze dne 16. 9. 2014. Tomuto číslu kontejneru pak odpovídá i popis zboží na str. 2 tabulky jako „Washers“, neboli ocelové podložky. Právě tato identifikace je nepochybně příčinou ztotožnění příslušného celního prohlášení žalobkyně (JSD MRN 14CZ6100001E2RCAC1).
33. Soud své závěry dovozoval i ze skutečnosti, že celní orgány na tabulku výslovně odkazovaly. Tak Celní úřad ve zprávě o kontrole ze dne 5. 1. 2018, č. j. 1474/2018-510000-51, uvedl: *„Ze získaných informací je zřejmé, že předmětné zboží má původ v Čínské lidové republice. Přílohou Zprávy OLAF No. AM 2016/009, číslo případu OF/2015/1332, Informace*

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

č. OCM(2017)12896-30/06/2017, je komplexní tabulka získaných informací od orgánu DOI, ze které vyplývá ucelený řetězec událostí potvrzující výše uvedené zjištění, viz tabulka v souboru „Annex_2-Excel_file_with_transshipment data (OLAF2016031)“ (dále jen „tabulka“). Dodavatel v Čínské lidové republice (sloupec „Seller“ tabulky) vyvezl zboží na území Tchaj-wanu příjemci (sloupec „Taiwanese importer“ tabulky). Na území Tchaj-wanu bylo zboží propuštěno do režimu zpětného vývozu (sloupec „Taiwanese Exporter“), ale v rozporu s deklarovaným místem určení zpětného vývozu, bylo následně zboží dovezeno v kontejneru (sloupec „Container“ tabulky) na území Společenství. Následně poté bylo zboží s uvedením původu zboží Tchaj-wan propuštěno do režimu volný oběh v České republice.“ Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí rovněž zdůraznil význam excelové tabulky: „Přílohou Zprávy OLAF No. AM 2016/009, číslo případu OF/2015/1332, Informace č. OCM(2017)12896-30/06/2017, je komplexní tabulka získaných informací od orgánu DOI, ze které vyplývá ucelený řetězec událostí potvrzující výše uvedené zjištění, viz tabulka v souboru „Annex_2-Excel_file_with_transshipment data (OLAF2016031)“...“

34. Jinými slovy řečeno, byly to právě údaje v předmětné excelové tabulce, jež především umožňovaly ztotožnění konkrétního kontejneru a zejména celního prohlášení žalobkyně. Jakkoli se daná tabulka netýká jen předmětného dovozu a neobjevuje se v ní např. název žalobkyně či příjemce zboží, bylo nepochybně možné zcela přesně identifikovat nesprávné celní prohlášení žalobkyně. Již tyto dokumenty tak podle přesvědčení soudu umožnily Celnímu úřadu předběžné právní zhodnocení možného porušení zákona.
35. Pro posouzení otázky prekluze je tak rozhodné zjistit, kdy se celní orgány s touto tabulkou, resp. s údaji v ní obsaženými či obdobnými (byť menšího, ale stále dostatečně konkrétního rozsahu) mohly seznámit. Na základě obsahu původního správního spisu, doplněného dokazováním při jednáních dne 24. 10. 2022 a 11. 3. 2024 soud dospěl k následujícím závěrům.
36. OLAF prověřoval možný čínský původ vybraného dováženého zboží v různých časových obdobích a v návaznosti na získávání informací od tchajwanských orgánů. Žalovaného (jeho metodický útvar) pak informoval o zjištěních v různých fázích. Nejprve dne 21. 12. 2015 zaslal Zprávu AM 2015/011, která se ovšem netýkala předmětného celního prohlášení – šlo o předcházející případ č. OF/2015/0202, týkající se období leden 2012 až červen 2014 (jak se podává z příloh zprávy AM 2015/011 i bodu 1.1 Zprávy OCM(2017)11599), nikoli tedy období, do něhož spadá předmětné celní prohlášení; toho si ve vyjádření ze dne 26. 2. 2024 všimla i žalobkyně.
37. Později OLAF zpracoval Zprávu AM 2016/009, jež se týkala případu č. OF/2015/1332, který na předcházející případ navazoval – týkal se pozdějších dovozů od července 2014. Tuto zprávu zaslal OLAF žalovanému dne 24. 6. 2016, a to vč. příloh. Podstatnými jsou přílohy 1.2, 4.1 a 5. Objevuje se zde totiž jak předmětné celní prohlášení č. 14CZ6100001E2RCAC1, tak i dovozní kontejner MSKU 3813355 [v příloze 1.2 je v záložce Ostatní kontejner uveden na řádce č. 37, loď Texas, deklarovaná cílová země Singapur, údaje o množství a váze zásilky, čínském původu zboží (CN); v příloze č. 4.1 se objevuje na řádce č. 10 číslo kontejneru, označení lodi Texas, datum exportní i importní deklarace na Tchaj-wanu, stejně jako informace o čínském původu zboží (CN); v příloze č. 5 je kontejner uveden na řádce č. 38, a to s již přiřazeným vstupním celním prohlášením č. 14CZ6100001E2RCAC1].

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

38. Ze Zprávy AM 2016/009 se podává (bod 6.1) že OLAF nově identifikoval celkem 128 kontejnerů čínských spojovacích prostředků přeložených na Tchaj-wanu, z nichž 98 kontejnerů bylo deklarováno pro reexport do EU s tím, že k těmto dovozům jsou detailní informace, jako data překládek, čísla kontejnerů, země původu, prodávající, tchajwanští dovozci a vývozci, plavba a plavidlo, váha a další. Tyto údaje prokazují čínský původ zboží. Dále bylo identifikováno 30 kontejnerů pro reexport do jiných zemí (seznam „Ostatní“; příloha č. 4). U tohoto seznamu se ve zprávě obecně uvádí, že tchajwanské celní orgány poskytly méně detailní informace. OLAF rovněž sám provedl porovnání dodávek s daty o importu známými z dřívějšího případu a ověřil shodu u 24 kontejnerů ze seznamu EU a 5 kontejnerů ze seznamu (viz bod 6.1 písm. C *Matches with EU imports already identified by OLAF*). Tyto dovozy byly shrnuty v příloze č. 5 (řádek 38), kterou žalovaný soudu předložil až nyní. To se týká i předmětného kontejneru MSKU 3813355 a příslušného celního prohlášení, u něž tedy OLAF zjistil více informací, než u „Ostatních“ dovozů obecně, a dokázal spárovat i konkrétní celní prohlášení v ČR. V bodě 6.4 zprávy pak OLAF i přímo uvedl, že podvodný mechanismus byl prokázán u 29 kontejnerů.
39. V bodě 13.1 pak Zpráva AM 2016/009 rozlišuje úkoly členských států v případě kontejnerů deklarovaných pro EU (potvrdit, resp. identifikovat odpovídající dovozy a zahájit kroky k vyměření antidumpingového cla) a u ostatních deklarovaných pro třetí země (identifikovat odpovídající dovozy do EU poskytnout související dovozní dokumentaci OLAF). Ta by měla dokázat tchajwanským orgánům, že spojovací prostředky byly ve skutečnosti dovezeny do EU, aby OLAF mohl požádat o kompletnější doklady o překládce. OLAF v případě těchto kontejnerů na základě dokumentace a dat přijatých od členských států měl žádat detailní informace od tchajwanských celních úřadů (bod 13.2.2).
40. Soud souhlasí se žalovaným potud, že podle Zprávy AM 2016/009 sám OLAF obecně nepovažoval zjištění ohledně čínského původu zboží u všech kontejnerů kategorie „Ostatní“ za jednoznačně a definitivně průkazná. Je rovněž pravdou, že OLAF požadoval po členských státech další součinnost, přičemž žalovaný v tomto směru taktéž reagoval. Kromě interních úkolů (soubor *AM_2016-9-fasteners_from_Taiwan-27516.pdf*), šlo zejména o poskytnutí dovozní dokumentace ke kontejneru MSKU 3813355 a celnímu prohlášení č. 14CZ6100001E2RCAC1 vůči OLAFu (přípis žalovaného ze dne 9. 11. 2016). Na druhou stranu byl ovšem už v příloze č. 5 Zprávy AM 2016/009 předmětný kontejner (MSKU 3813355) přímo identifikován, a to společně s příslušným celním prohlášením. Sám OLAF v bodě 6.4 zprávy hovořil, že u 29 případů dovozů (podle všeho tedy právě 24 dovozů do „EU“ a 5 „Ostatních“) byla existence podvodného mechanismu již prokázána. Na tuto část zprávy nebyl žalovaný u jednání schopen blíže reagovat, nerozporoval ovšem, že se jedná právě i o 5 kontejnerů „Ostatních“, tj. i o posuzovanou zásilku.
41. Zprávu OLAF předal žalovaný Celnímu úřadu po přibližně třech měsících, a to podnětem ze dne 29. 9. 2016 k provedení kontroly po propuštění zboží. Žalovaný v tomto podnětu odkázal na přílohy Zprávy AM 2016/009 č. 1 a 5. Z důvodu přehlednosti pak připojil i dokument – souhrn JSD, který neobsahuje předmětné celní prohlášení (oproti souhrnu JSD pozdějšího podnětu z 23. 8. 2017, v němž toto celní prohlášení uvedeno je). Celní úřad ve věci nynějšího případu v návaznosti na tento podnět (a souhrn JSD vyhotovený žalovaným) nekonal.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

42. Žalovaný dále dne 22. 6. 2017 od OLAFU obdržel Zprávu OCM(2017)11599, kterou zaslal Celnímu úřadu podnětem z 8. 8. 2017. Tato zpráva popisuje průběh mise na Tchaj-wanu a průběh vyšetřování případů č. OF/2015/2020/B1 a OF/2015/1332. O předmětné zásilce neobsahuje žádné nové informace, sama ve vztahu k případu OF/2015/1332 hovoří o tom, že doplňuje informace k období červen 2015 až únor 2016. V pořadí druhou pak byla Informace OCM(2017)12896, kterou žalovaný obdržel 30. 6. 2017 a Celnímu úřadu ji zaslal podnětem ze dne 23. 8. 2017, včetně příloh, zejména pak přílohou 2 (*Annex_2-Excel_file-OLAF2016031*), s níž již soud dříve pracoval (viz výše). Tato informace se týkala jak doplňujících informací k dřívějším dovozům řešeným ve Zprávě AM 2016/009, tak dovozů od června 2015 do února 2016.
43. Porovnal-li soud rozsah údajů v příloze *Annex 2* s údaji v přílohách č. 1.2, 4.1 a 5 dřívější Zprávy AM 2016/009, dospěl k závěru, že údaje jsou v mnohém podobné: v příloze *Annex 2* Informace (2017)12896 se objevuje navíc číslo tchajwanské exportní deklarace BD 03B01FB098, jak uváděla již žalobkyně, číslo tchajwanské importní deklarace BC 03UQ160014, dále popis zboží („*Washers*“, neboli ocelové podložky) a název tchajwanského dovozce a vývozce (*TR LOGISTICS CO., LTD.*) a původního prodávajícího – dodavatele v Čínské lidové republice (*XIAMEN M&Y TRADING CO LTD*) a kupujícího (*EQUITY LOGISTICS(S)PTE LTD.*). Tyto údaje soud nevnímá jako rozhodující, jelikož kontejner, zásilku i celní prohlášení bylo možné identifikovat již dříve (soud připomíná výše uvedené znění závazného právního názoru NSS, podle něhož byla klíčová možnost identifikace konkrétního kontejneru a celního prohlášení).
44. Údaje v tabulkách č. 1.2 a 4.1 jsou obdobné jak navzájem (obsahují shodné základní údaje), tak ve vztahu k příloze *Annex 2*. Jakkoli tabulky neobsahují všechny později doplněné údaje (o tchajwanském dovozcí a vývozcí apod.), je klíčové, že identifikují konkrétní číslo kontejneru (a označení lodi), případně i údaje o dovozu na Tchaj-wan (datum importu), údaje o zboží (v případě přílohy 1.2) či informaci o čínském původu. Přinejmenším tabulku 4.1 měl přitom od počátku k dispozici i Celní úřad (byla mu zaslána podnětem z 29. 9. 2016; srov. i záznam o ověření elektronického podání). Tyto údaje pak bylo možné spárovat s přílohu č. 5 Zprávy AM 2016/009, která obsahuje totožné číslo kontejneru, údaj o českém určení zásilky (CZ) a přesné označení celního prohlášení.
45. Jakkoli celní orgány zjevně vycházely z toho, že je nutné další šetření, které bude provádět OLAF (jemuž mají poskytnout další součinnost), představovaly již tyto údaje dostatečně konkrétní sumu indicií, na základě níž mohlo (a mělo) být zahájeno správní řízení. Soud přitom netvrdí, že na podkladě těchto údajů snad bylo možné nade vši rozumnou pochybnost uzavřít, že se žalobkyně dopustila správního deliktu. Definitivní závěr o vině je však právě úkolem správního řízení – jak uvádí výše citovaná judikatura, samotné zpracování a posouzení existujících poznatků, vč. dalšího zjišťování a ověřování, musí probíhat již za běhu prekluzivní lhůty. Předpoklad dalšího prověřování ze strany celních orgánů či OLAFu nemůže být důvodem pro vyčkávání se zahájením řízení (až do okamžiku, kdy snad budou všechny skutečnosti postaveny najisto).
46. Z obsahu Zprávy AM 2016/009 je přitom zcela zřejmé, že zde existovalo významné podezření o rozsáhlých případech podvodných dovozů čínského spojovacího materiálu přes Tchaj-wan, který byl nesprávně označován za zemi původu (mechanismus podvodu byl v obecné rovině jasně popsán). OLAF nadto ve svých závěrech nerozlišoval jen mezi již identifikovanými dovozy do „EU“ a „Ostatními“, v jejichž případech neměl vždy dostatečně konkrétní informace, ale též mezi „Ostatními“ dovozy obecně a těmi, u nichž konkrétní

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

zásilky identifikovat dokázal (příloha č. 5), což je i případ nynější věci. Soud zároveň nemohl přehlédnout, že v bodě 6.4 uvedené zprávy OLAF explicitně uvedl, že u vymezených případů (kam soud řadí i předmětnou zásilku) byl podvodný mechanismus prokázán. Význam samotné Zprávy AM 2016/009 pak, jak upozornila žalobkyně, posiluje i skutečnost, že Celní úřad v příkazu z 8. 8. 2018 zmiňoval pouze ji. O Zprávě OCM(2017)11599, Informaci OCM(2017)12896, popřípadě příloze *Annex 2*, v tomto ohledu výslovně nehovořil a svá zjištění o ně neopíral. Přestože ve zprávě o kontrole po propuštění zboží z 5. 1. 2018, s níž v příkazu samozřejmě pracoval, vždy odkazoval i na Informaci OCM(2017)12896 a její přílohy, z obsahu příkazu lze dovodit, že i sama Zpráva AM 2016/009 byla důležitým podkladem [soud poukazuje zejména na str. 5, odst. 3) příkazu, kde Celní úřad poukázal na konkrétní a dle něj *důležité prvky* pro ztotožnění zboží, a to číslo kontejneru či informace o kupujícím v EU; to jsou údaje, které obsahovaly přílohy této zprávy již v roce 2016, jak soud ověřil při doplnění dokazování].

47. Informace o existujících podezřeních a podobě podvodného mechanismu společně s konkrétními údaji v přílohách zprávy OLAF byly podle soudu dostatečné pro učinění si obrázku o tom, v čem i v nynější věci porušení zákona v základních obrysech spočívalo – že u konkrétního dovozního případu, identifikovatelného jak číslem kontejneru, tak celním prohlášením, mělo dojít k uvedení nesprávného údaje o zemi původu („TW“ namísto „CN“). V okamžiku doručení podnětu žalovaného se tak Celní úřad o správním deliktu dozvěděl. Skutečnost, že nynější případ nespadal mezi ty, na něž se měl dle podnětu žalovaného (a souhrnu JSD) zaměřit, přitom nemůže znamenat, že snad Celnímu úřadu nepočala běžet prekluzivní lhůta (bez ohledu na to, zda byl podnětem/pokynem žalovaného vázán či nikoli). Její počátek je nutné vztahovat k okamžiku, kdy má správní orgán konkrétní poznatky objektivně ve své dispozici, nikoli až k době, kdy on či jemu nadřízený orgán vyhodnotí, že je namíste se těmito poznatky i zabývat. Přestože tedy Celní úřad neobdržel výslovný podnět, aby se zabýval i nynějším případem, nemůže to nijak omluvit skutečnost, že získané podklady sám nevyhodnotil a prověřování podezření dále nerozšířil.
48. Pokud měl Celní úřad již od 29. 9. 2016 k dispozici dostatečné podklady o možném správním deliktu žalobkyně, roční lhůta k zahájení řízení mu uplynula dne 29. 9. 2017. Pokud k zahájení správního řízení, za něž je nutné považovat vydání (a doručení) příkazu, došlo dne 8. 8. 2018, je zřejmé, že jednorocní subjektivní lhůta k zahájení řízení ve věci uplynula.
49. Pro úplnost pak soud dodává, že tento závěr bylo možné oprít už jen o obsah příloh č. 4.1 a 5. Příloha č. 1.2, kterou akcentovala v posledním vyjádření žalobkyně a již žalovaný Celnímu úřadu s podnětem z 29. 9. 2016 nezaslal, obsahovala ještě bližší údaje o samotné zásilce (váha apod.), nejednalo se však o údaje pro nynější závěry rozhodující. A i kdyby snad měl soud přihlídnout až k obsahu přílohy č. 1.2, musel by současně vyjít z toho, že tuto přílohu žalovaný obdržel společně s vlastní zprávou AM 2016/009 (žalovaný ani při jednání neprokázal opak – neurčitě tvrdil, že jí zřejmě obdržel později). Jakkoli nebylo při jednání vyjasněno, z jakého důvodu tuto přílohu nepřipojil k podnětu (přestože ji v něm výslovně za jednu z příloh označil), v každém případě jí měl k dispozici přinejmenším on. Nemůže jít proto k tíži žalobkyně, že jí Celnímu úřadu včas (resp. nikdy) nezaslal a tím potenciálně nepřípustně oddálil běh prekluzivní lhůty (vyšel-li by soud z toho, že nikoli příloha 4.1, ale 1.2 byla tím rozhodujícím zdrojem podezření; k možnému umělému

prodloužení prekluzivní lhůty nezasláním podkladů věcně a místně příslušnému správnímu orgánu obecně viz druhý zrušující rozsudek).

50. Ostatními žalobními námitkami se již soud s ohledem na uvedené závěry pro nadbytečnost nezabýval.

VI. Závěr a náklady řízení

51. Městský soud v Praze tedy uzavírá, že žalobu shledal důvodnou, a proto napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil. Učinil tak z důvodu prekluze delikt ní odpovědnosti žalobkyně, tedy pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 12. 2005, č. j. 3 As 57/2004 - 39). Zároveň s napadeným rozhodnutím soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil i prvostupňové rozhodnutí, a to z důvodu, že toto rozhodnutí nemělo být pro uplynutí prekluzivní lhůty vůbec vydáno. Soud pak věc v souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil žalovanému, který bude ovšem vázán vysloveným právním názorem soudu (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
52. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. V řízení úspěšná žalobkyně má právo na náhradu nákladů řízení před zdejším soudem, jakož i před NSS (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). V případě řízení u NSS vyšel soud z vyčíslení nákladů žalobkyně, o nichž neměl důvod pochybovat.
53. Náklady řízení spočívají jednak v zaplaceném soudních poplatcích ve výši 3 000 Kč za žalobu a 5 000 Kč za kasační stížnost ve věci 6 Afs 279/2022 (první kasační stížnost podával žalovaný).
54. V případě řízení před zdejším soudem se dále jedná o odměnu za 6 úkonů právní služby [§ 11 písm. a), d) a g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (AT), tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu – žaloba, replika z 6. 5. 2019, vyjádření z 26. 2. 2024, a účast na jednáních soudu dne 24. 10. 2022 a 11. 3. 2024 (nikoli dne 17. 3. 2021, jak žalobkyně rovněž uplatňovala, neboť se ústní jednání nekonalo] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 18 600 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) AT] a náhradě hotových výdajů za 6 úkonů v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 800 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky).
55. V případě nákladů řízení před NSS jde o odměnu za 3 úkony právní služby [§ 11 písm. d) AT, tj. písemné podání k soudu – vyjádření ke kasační stížnosti z 28. 4. 2021, kasační stížnost z 12. 12. 2022 a replika z 20. 8. 2023] v částce 3 100 Kč za jeden úkon, celkem 9 300 Kč, a náhradě hotových výdajů za 3 úkony v částce 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč.
56. Právní zástupce žalobkyně osvědčil, že je plátcem DPH, a proto se částka odměny právního zastoupení (30 600 Kč) dále zvyšuje o hodnotu příslušné sazby (6 426 Kč). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobkyni společně s náhradou soudních poplatků k rukám jejího zástupce celkem 45 026 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 11. března 2024

Mgr. Martin Lachmann v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.